

ตารางเกณฑ์การประเมินหน้าที่ทางยุทธการ (Operational Function) ด้านการโจมตี (EMPLOY OPERATIONAL FIREPOWER)

ลำดับ	หัวข้อการประเมิน	Unacceptable ล้มเหลว	Below Standard ต่ำกว่าเกณฑ์	Proficient ตามมาตรฐาน	Above Standard ดีมาก	Mastery เป็นเลิศ
	คะแนน	1	2	3	4	5
1.	<p>การกำหนดเป้าหมายในการใช้อาวุธ (Targeting / D3A)</p> <p>(แผนมีการกำหนดขั้นตอน Decide, Detect, Deliver, Assess อย่างชัดเจน และมีการใช้ Third Party Targeting (TPT) เช่น ใช้ P-8, MH-60R ชี้นำให้เรือยิงซีปนาวุธหรือไม่?)</p>	<p>วงรอบ D3A Decide ไม่มีการกำหนดเป้าหมายที่มีค่าสูง (HVT) หรือเป้าหมายที่คุ้มค่า (HPT) อย่างชัดเจน</p> <p>Detect แผนไม่มีการระบุว่ายุทธโพรแกรมใดทำหน้าที่ค้นหาเป้าหมายพันธระยะขอบฟ้า (OTHT)</p> <p>Deliver สั่งการให้เรือ DDG/FFG ยิงอาวุธปล่อยระยะไกลโดยอาศัยเพียงเรดาร์ประจำเรือ ซึ่งไม่สามารถมองเห็นเป้าหมายพันธขอบฟ้าได้ (Outranged)</p> <p>Targeting ขาดการระบุ (TPT)</p>	<p>วงรอบ D3A ไม่สมบูรณ์ มีการพูดถึงการค้นหาและการยิง แต่ขาดความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ</p> <p>Targeting มี(TPT) มีการจัดสรรอากาศยาน (เช่น P-8A หรือ MH-60R) บินลาดตระเวน แต่ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าให้ทำหน้าที่เป็น TRU เพื่อชี้นำเป้าหมายให้หน่วยใด</p>	<p>วงรอบ D3A ขั้นพื้นฐาน วงรอบการตกลงใจ ค้นหา โจมตี และประเมินผล มีความสอดคล้องกันตามมาตรฐาน MCO</p> <p>Targeting มี TPT / OTHT แผนของ AZ ระบุชัดเจนว่าใช้ P-8A หรือ MH-60R บินทำหน้าที่ TRU ตรวจสอบและส่งตำบลที่ (Targeting Data) ผ่านระบบ Data-link กลับมาให้เรือ DDG/FFG ยิงซีปนาวุธนำวิถีโจมตีเรือ แบบพันธขอบฟ้าได้อย่างแม่นยำ</p>	<p>วงรอบ D3A มีการประเมินและแผนสำรอง (Contingency in D3A) นอกเหนือจากการทำได้ตามมาตรฐานแล้ว แผนของ AZ มีการประเมินว่าช่วย Data-link อาจถูกฝ่าย WL ก่อความทางอิเล็กทรอนิกส์ (Jamming) Targeting มีการสื่อสารชี้นำสำรอง มีการกำหนดแผนสับสายการชี้นำโดยใช้การรายงานเป้าหมายด้วยเสียงผ่านวิทยุ เช่น การใช้ Method BRAVO หรือเทคนิคเทียบจุดอ้างอิงตามหลักนิยม ATP-31</p> <p>Assess มีการกำหนดหน่วยประเมินความเสียหายทางการรบ (BDA) ชัดเจนหลังการยิง เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตกลงใจยิงซ้ำ (Re-attack) ได้ทันที</p>	<p>วงรอบ D3A ทำได้ในลักษณะ Dynamic Targeting (การกำหนดเป้าหมายเชิงพลวัต) แผนของ AZ มีความยืดหยุ่นสูงสุด สามารถจัดการกับ "เป้าหมายเร่งด่วนที่ไม่ได้คาดคิด" (Unanticipated Immediate Targets) หรือ เป้าหมายในเวลาจำกัด (Time-Sensitive Targets - TST) เช่น เมื่อหมวดเรือรบ WL ใช้อยู่ทวิวิธีโผล่มายิ่งแล้วหนี (Hit and Run) Targeting บูรณาการเซนเซอร์หลายชั้น (Layered ISR) ใช้โดรน Camcopter ทำงานร่วมกับ P-8A และ MH-60R เพื่อสร้างภาพสถานการณ์ (SURPIC) แบบ Real-time ตลอด ๒๔ ชม. กำหนดตำบลที่ฝ่าย WL อย่างไม่ลดละ</p>

<p>2.</p>	<p>การโจมตีเป้าหมายทางทะเล/เรือผิวน้ำ (Attack Maritime Targets) มีการประยุกต์ใช้ยุทธวิธีการยิงแบบ Salvo Attack หรือ Time On Target (TOT) จากหลายทิศทาง (Air-Maritime Coordination) เพื่อเจาะทะลุ ASMD ข้ำศึกหรือไม่?</p>	<p>การคำนวณอำนาจการยิง (Weaponeeing) ไม่มีการประเมินขีดความสามารถป้องกันตนเอง (ASMD) ของเป้าหมาย สิ่งยิงอาวุธปล่อยนำวิถี (SSM/ASM) ในจำนวนที่น้อยเกินไป (Salvo Size ไม่เพียงพอ)</p> <p>รูปแบบการโจมตี เป็นการโจมตีแบบต่างคนต่างยิง ขาดการประสานเวลา</p>	<p>การคำนวณอำนาจการยิง การประสานเวลา (Timing) มีแผนระดมยิงอาวุธปล่อย (Salvo Attack) แต่ขาดการกำหนด "Time On Target - TOT"</p> <p>รูปแบบการโจมตี การประสานสอดคล้อง ขาดการบูรณาการกำลัง (Air-Maritime Coordination) ระหว่างกำลังทางเรือและอากาศยานวี</p>	<p>การคำนวณอำนาจการยิง ใช้การระดมยิง (Salvo Attack & TOT) แผนของ AZ มีการคำนวณ Salvo Size ตามตารางของ ATP-31 อย่างถูกต้อง</p> <p>รูปแบบการโจมตี การประสานสอดคล้อง Time On Target (TOT) กำหนดเวลาให้อาวุธปล่อยนำวิถีจากเรือทุกลำพุ่งชนเป้าหมายใน "วินาทีเดียวกัน"</p>	<p>การคำนวณอำนาจการยิง ใช้การโจมตีหลายทิศทางและหลายมิติ (Multi-axis / Multi-domain) AZ บูรณาการเครื่องบินขับไล่ (F/A-18) และเรือผิวน้ำ (DDG/FFG) ให้อาวุธปล่อยนำวิถีโจมตีเรือ (ASM และ SSM) เข้าหาเรือหลายทิศทางพร้อมกัน" ทำให้ระบบเรดาร์ของฝ่าย WL เกิดจุดบอด</p> <p>รูปแบบการโจมตี การสกัดกั้นระบบป้องกันข้ำศึก (SEAD) แผนมีการใช้ขีดความสามารถทางสงครามอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Attack) เช่น การแจมมิ่ง (Jamming) เรดาร์ของ ฮ.Ka-31 หรือส่ง F/A-18 เข้าสกัดกั้น ฮ.ขี้เป่าของฝ่าย WL ก่อนที่การระดมยิงของเรือ</p>	<p>การคำนวณอำนาจการยิง การโจมตีอย่างต่อเนื่อง (Seamless Kill Chain) มีการใช้อาวุธทำลายล้างระยะไกลสุดขีดความสามารถ ผสมผสานกับการสร้างเป้าลวง (Decoy) ดึงดูดจรวด Redut SAM ของ WL ให้อิงจนหมดวงรอบก่อน</p> <p>รูปแบบการโจมตี วงรอบการยิงข้ำ (Dynamic Re-attack) มีการประเมินความเสียหาย (BDA) แบบ Real-time ทันทีที่จรวดระลอกแรกตกกระทบ และมี Striker Group เช่น F/A-18 ที่บินรออนุอกระยะอาวุธ (Stand-off) เป้าหมายที่ได้รับความเสียหายแต่ยังไม่จมในทันที โดยไม่ต้องรอคำสั่งจากหน่วยเหนือข้ำสอง</p>
-----------	---	---	--	--	---	---

<p>3.</p>	<p>การยิงสนับสนุนการยุทธ์สะเทินน้ำสะเทินบก (NSFS & CAS)(NTA 3.2.8 / ATP-31 Sec. III)มีการจัดสรรเรือระดมยิงสนับสนุนฝั่ง (NSFS) และการสนับสนุนทางอากาศใกล้ชิด (CAS) เพื่อคุ้มกันกำลังที่ยกพลขึ้นบกเกาะ TALOS อย่างรัดกุมหรือไม่?</p>	<p>การประสานการปฏิบัติ แผนของ AZ ขาดการบูรณาการ อำนาจการยิงสนับสนุนอย่างสิ้นเชิง ไม่มีการจัดสรรกำลังทางเรือเพื่อทำการระดมยิงสนับสนุนฝั่ง (Naval Surface Fire Support - NSFS) และไม่มีแผนการร้องขอการสนับสนุนทางอากาศใกล้ชิด (CAS) เพื่อคุ้มกันกำลังรบยกพลขึ้นบก ความเสี่ยงต่อกำลัง สั่งให้หมวดเรือโจมตีสะเทินน้ำสะเทินบกและกำลัง นย. เคลื่อนเข้าสู่หัวหาดเกาะ TALOS โดยที่ระบบป้องกันชายฝั่งหรือฐานยิงขีปนาวุธของข้าศึก (WL) ยังไม่ถูกทำลายหรือถูกกดดัน</p>	<p>การประสานการปฏิบัติ มีการกำหนดให้เรือ DDG/FFG ทำการยิงสนับสนุน (NSFS) หรือมี F/A-18 มาทำ CAS แต่ต่างคนต่างทำ ขาดการประสานสอดคล้องในเรื่องเวลาและพื้นที่ (Timing & Space) ความเสี่ยงต่อกำลัง ไม่ได้คำนึงถึงข้อจำกัดตามหลักนิยม ATP-31(B) ที่ระบุว่าพื้นที่ยิงสนับสนุนของเรือ (Fire Support Area) จะต้องได้รับการกวาดทุ่นระเบิดให้ปลอดภัยก่อนที่เรือยิงสนับสนุนจะเข้าปฏิบัติการ</p>	<p>การประสานการปฏิบัติ แผนของ AZ มีการจัดสรรอำนาจการยิงสนับสนุนที่ชัดเจน มีการแบ่งมอบหมายหน้าที่ให้เรือฟริเกต/เรือพิฆาตเข้าประจำตำแหน่งที่ยิงเพื่อสนับสนุนการยกพลขึ้นบก และมีการใช้ F/A-18 จากฐานบิน เข้ามาสนับสนุน CAS ได้ ความเสี่ยงต่อกำลัง มีมาตรการควบคุมการยิงแผนมีการกำหนดมาตรการควบคุมและประสานการยิง (Fire Support Coordination Measures - FSCM) เช่น การกำหนดเส้นประสานการยิงสนับสนุน (FSCL) เพื่อแบ่งแยกพื้นที่รับผิดชอบระหว่างกำลังทางเรือ กองกำลัง นย. บนฝั่ง และอากาศยานวี</p>	<p>การประสานการปฏิบัติ มีการป้องกันและสกัดกั้นร่วม (SEAD & DCA) นอกจากการยิง NSFS และ CAS ตามปกติแล้ว AZ ยังบูรณาการการสกัดกั้นระบบป้องกันภัยทางอากาศข้าศึก ด้วยการใช้สงครามอิเล็กทรอนิกส์ และเป้าลวง เพื่อคุ้มกันทั้งเครื่องบิน CAS และเรือยิงสนับสนุนให้อยู่รอดปลอดภัยจาก อวป. ของข้าศึก ความเสี่ยงต่อกำลัง มีการบริหารจัดการห้วงอากาศ มีการจัดการพื้นที่ห้วงอากาศได้อย่างยอดเยี่ยม ป้องกันปัญหาการยิง ระหว่างวิถีโค้งของปืนใหญ่เรือ (NSFS) อวป. และเครื่องบิน F/A-18 ที่เข้ามาทำ CAS</p>	<p>การประสานการปฏิบัติ การควบคุมเป้าหมายเร่งด่วนเชิงพลวัต (Dynamic Targeting & TST) เครือข่ายการยิงสนับสนุนของ AZ รวดเร็วและไร้รอยต่อ มีการใช้โดรน (เช่น Camcopter) บินวนรวบรวมข่าวกรองและชี้เป้าแบบ Real-time ผสมผสานกับหน่วยรบพิเศษ (SOF) ที่แทรกซึมไปก่อนหน้า วงรอบ BDA และ Re-attack ที่สมบูรณ์แบบ เมื่อพบเป้าหมายเร่งด่วนหรือจุดด้านทานใหม่ของ WL ที่เพิ่งเปิดเผยตัว ระบบ C2 ของ AZ สามารถสั่งการให้ F/A-18 ที่บินรออยู่ (Loitering) หรือเรือที่ทำ NSFS เข้าทำลายเป้าหมายนั้นได้ทันทีในระดับนาที่ พร้อมประเมินความเสียหาย (BDA) ทันทีหลังการยิง</p>
-----------	---	--	---	---	--	---

<p>4.</p>	<p>การบูรณาการอำนาจการยิงป้องกันภัยทางอากาศ (Active Air Defense/ASMD) มีการใช้อาวุธ (Hard-kill) และDECOY/EW (Soft-kill) ประสานกันเพื่อป้องกันเรือ LHD/LPD (CV) จากการถูกยิงอวป.ระยะไกล (เช่น จากจรวด Kalibr) หรือไม่?</p>	<p>การจัดรูปแบบการป้องกัน แผนของ AZ ขาดการจัดรูปแบบการป้องกันภัยทางอากาศแบบซ้อนทับ (Layered Defense) ไม่มีการจัดสรรเครื่องบินขับไล่ (CAP) หรือเรือหน้าคุ้มกัน (Screening) ให้กับเรือที่มีคุณค่าทางยุทธการสูง (HVU) การตอบสนองภัยคุกคามและการประเมินภัยคุกคาม ละเลยต่อการป้องกันขีดความสามารถการยิงอาวุธปล่อยนำวิถีโจมตีเรือ (ASSM) ระยะไกลของข้าศึก (WL)</p>	<p>การจัดรูปแบบการป้องกัน มีการจัดเรือ DDG/FFG หรือ บ.F/A-18 เข้ามาป้องกันภัยทางอากาศ แต่ต่างคนต่างปฏิบัติ ขาดการผสมผสานระหว่างอาวุธทำลาย (Hard-kill) เช่น จรวด/ปืนใหญ่เรือ และมาตรการลวง (Soft-kill) เช่น เป้าลวง/EW อย่างเป็นระบบ การตอบสนองภัยคุกคามและการประเมินภัยคุกคาม ไม่มีการกำหนดเขตการใช้อาวุธที่ชัดเจน (เช่น ขาดการแบ่งพื้นที่ MEZ และ FEZ)</p>	<p>การจัดรูปแบบการป้องกัน ระบบป้องกันแบบเป็นชั้น (Layered Defense) แผนของ AZ มีการวางระบบป้องกันภัยทางอากาศอย่างถูกต้อง โดยใช้อากาศยาน (F/A-18 และ AEW) เป็นฉากระยะไกล (Outer screen) และใช้เรือ DDG/FFG ป้องกันในระยะกลางและระยะประชิด การตอบสนองภัยคุกคามและการประเมินภัยคุกคาม มีการกำหนดกฎปะทะ (ROE) และสถานะการควบคุมอาวุธ (Weapons Control Status) ชัดเจน รวมถึงมีการใช้มาตรการตอบโต้ฉับพลัน "ZIPPO" เพื่อให้หน่วยรองสามารถยิงสกัดกั้นขีปนาวุธข้าศึกได้ทันทีโดยไม่ต้องรอคอยคำสั่ง</p>	<p>การจัดรูปแบบการป้องกัน มีมาตรการควบคุมห้วงอากาศแผนของ AZ มีการแบ่งพื้นที่การรบทางอากาศตามหลักนิยม ATP-31(B) โดยกำหนดZone Coordination เขตการปะทะด้วยเครื่องบินขับไล่ (Fighter Engagement Zone - FEZ) และ เขตการปะทะด้วยอาวุธปล่อยนำวิถี (Missile Engagement Zone - MEZ) อย่างชัดเจน ทำให้การใช้อาวุธเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและปลอดภัยต่อกำลังฝ่ายเดียวกัน การตอบสนองภัยคุกคามและการประเมินภัยคุกคาม มีการ Counter-Targeting AZ ใช้สงครามอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Attack) หรือส่ง F/A-18 เข้าสกัดกั้น "หน่วยขีปนาวุธ (TRU)" ของฝ่าย WL (เช่น ฮ.Ka-31) เพื่อทำลายการขีปนาวุธเข้าฟ้า (OTHT) ก่อนที่ WL จะทันได้ยิงอวป. Kalibr</p>	<p>การจัดรูปแบบการป้องกัน มีการทำลายฐานยิง โดยมีระบบเฝ้าตรวจและแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าที่เหมาะสมรูปแบบ ทันทที่ระบบตรวจพบการยิงขีปนาวุธจากฝ่าย WL ระบบ C2 ของ AZ จะทำการประมวลผลวิถีจรวด (Track) สั่งการให้เรือคุ้มกันยิงสกัดกั้น (Intercept) ขีปนาวุธในอากาศ และใน "วินาทีเดียวกัน" ระบบจะส่งพิสัยฐานยิง (เรือ Gorshkov ของ WL) ไปให้ Striker Group (เช่น F/A-18 หรือเรือดำน้ำที่รอดักข่มอยู่) เข้าทำลายเรือรบของ WL ทันทที่ การตอบสนองภัยคุกคามและการประเมินภัยคุกคาม ใช้ Network-Centric ASMD กำลังทุกภาคส่วน (ทัพบก ทัพเรือ ทัพอากาศ) เชื่อมโยงภาพสถานการณ์เดียวกัน (RASP) สลับหน่วยใช้อาวุธต่อเป้าหมายได้</p>
-----------	--	--	---	---	---	--

<p>5.</p>	<p>การประเมินความเสียหายทางการรบ (Combat Assessment / BDA)(MCT 3.1.6) มีการกำหนดหน่วยประเมินความเสียหาย (BDA) หลังการใช้อำนาจการยิง เพื่อประเมินผลและตัดสินใจซ้ำ (Re-attack) หรือไม่?</p>	<p>การประเมินผลการรบ ขาดการประเมินผล แผนของ AZ ไม่มีการกำหนดหน่วยหรือขั้นตอนในการประเมินความเสียหายทางการรบ (BDA) หลังจากการใช้อาวุธโจมตี ยึดถือเพียงหลักการ "ยิงแล้วลืม" (Shoot and Ignore) การตัดสินใจ สันนิษฐานเอาเองว่าข้าศึกถูกทำลายแล้วโดยไม่มีการยืนยันผล</p>	<p>การประเมินผลการรบ ประเมินผลไม่ครบถ้วน มีการประเมินเพียงแค่ "ความเสียหายทางกายภาพ (Physical Damage)" หรือใช้เพียงรายงานการ "ชนเป้า/ไม่ชนเป้า (Hit or No-hit)" จากหน่วยยิงเท่านั้น การตัดสินใจ ละเลยความเสียหายทาง Functional damage เช่นไม่มีการประเมินว่าระบบเรดาร์หรือระบบอาวุธของเป้าหมายยังทำงานได้หรือไม่</p>	<p>การประเมินผลการรบ กระบวนการ BDA ครบวงจร แผนของ AZ มีการจัดสรรยุทธโศภกรณ์ที่ชัดเจน (เช่น ใช้โดรน Camcopter, P-8A หรือ MH-60R) ทำหน้าที่รวบรวมข่าวกรองหลังการโจมตี เพื่องาน BDA การตัดสินใจ การตกลงใจยิงซ้ำ (Re-attack Recommendation) เมื่อประเมินผลแล้วพบว่าความเสียหายยังไม่ถึงระดับที่ต้องการ ระบบจะให้คำแนะนำในการโจมตีซ้ำ (Re-attack) ทันที ซึ่งสอดคล้องกับหลักนิยม ATP-31 ที่ระบุว่า เป้าหมายจะต้องถูกโจมตีต่อไป จนกว่าจะบรรลุระดับความเสียหายที่ต้องการ</p>	<p>การประเมินผลการรบ การประเมินระดับระบบเป้าหมาย (Target System Assessment) แผนของ AZ ก้าวข้ามการมองแค่เป้าหมายรายลำ แต่ประเมินผลลัพธ์ในภาพรวมของเครือข่ายข้าศึก ว่าการทำลายเรือ ๑ ลำ และ ฮ. ๑ ลำ ส่งผลให้ "โครงข่ายการชี้เป้าพันขอบฟ้า (OTHT)" ของ WL ทั้งระบบพังทลายลงหรือไม่ การตัดสินใจ การประเมินแบบทันเวลา (Timely CA) เครือข่าย Data-link สามารถส่งภาพความเสียหายแบบ Real-time ให้ผู้บังคับบัญชาตัดสินใจได้ภายในไม่กี่นาที ช่วยลดระยะเวลาที่กองเรือต้องลอยลำรออย่างสูญเปล่า</p>	<p>การประเมินผลการรบ การโจมตีและประเมินผลเชิงพลวัต (Dynamic Strike & Assess) วนรอบ D3A ของ AZ ต่อเนื่องโดยสมบูรณ์ ทันทีที่ระลอกแรก (First Salvo) เข้าปะทะเป้าหมาย โดรน Camcopter หรือระบบเซนเซอร์ของ F/A-18 ที่บินรออยู่จะคำนวณผล BDA ทันที Striker Group ร่วมกวาดล้าง หากพบว่าเรือของ WL ลำใดยังรอดชีวิตหรือระบบอาวุธยังไม่ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง การตัดสินใจ "หน่วยโจมตีซ้ำ (Re-attack)" ที่สแตนด์บายรออยู่นอกกระยะยิงจะพุ่งเข้าซ้ำเติม (Finish off) ทันทีในระดับวินาที โดยแทบไม่ต้องรอการอนุมัติวงรอบใหม่จากบก.</p>
-----------	--	---	---	---	---	--

<p>6.</p>	<p>การใช้อาวุธในการปราบเรือดำน้ำและการจัดการพื้นที่การใช้อาวุธใต้น้ำ</p>	<p>การวางแผนปราบเรือดำน้ำแผนของ AZ ขาดการจัดเตรียมกำลังปราบเรือดำน้ำ (ASW) เพื่อคุ้มกันกองเรือยกพลขึ้นบก (LHD/LPD) ไม่มีการใช้เครื่องบินลาดตระเวนทางทะเล (MPA) เช่น P-8A หรือ ฮ.ปราบเรือดำน้ำ MH-60R ในการวางทุ่นโซนาร์ (Sonobuoys) ล่วงหน้า ในพื้นที่ CHOKE POINT</p> <p>การจัดการพื้นที่การใช้อาวุธใต้น้ำ ไม่มีการแบ่งพื้นที่ใต้น้ำปล่อยให้เรือรบผิวน้ำ อากาศยาน และเรือดำน้ำ (SSK) ของฝ่ายตนเองปฏิบัติการทับซ้อนกัน</p>	<p>การวางแผนปราบเรือดำน้ำมีการส่งเรือดำน้ำ (SSK) ของฝ่าย AZ เข้าไปลาดตระเวนหาข่าวควบคู่กับการให้ ฮ.MH-60R หรือ P-8A บินค้นหา แต่ขาดการจัดการพื้นที่การใช้อาวุธใต้น้ำ เกิดความเสี่ยงต่อการยิงกันเอง ไม่มีการกำหนดพื้นที่ความปลอดภัยของเรือดำน้ำฝ่ายเดียวกัน (Submarine Safety Lanes - SSL) หรือพื้นที่ห้ามโจมตี (NOTACK) และ มีการใช้อาวุธปราบเรือดำน้ำแบบสุ่มเสี่ยง ไม่มีการพิสูจน์ทราบเป้าหมายที่ชัดเจน (Classification) ก่อนใช้อาวุธ</p>	<p>มีรูปแบบการจัดฉากระวังป้องกัน (ASW Screen) และป้องกันเรือ LHD/LPD จากการถูกโจมตีด้วยตอร์ปิโดของข้าศึกได้อย่างปลอดภัยในระดับหนึ่ง การวางแผนปราบเรือดำน้ำ มีการใช้ บ. P-8A ในการลาดตระเวนหาข่าวทางลึก วางแนว Sonobuoy ล่วงหน้าตามเส้นทางเคลื่อนกำลัง (Screening) เมื่อพบเป้าหมายใต้น้ำ (Datum) มีการส่ง ฮ.MH-60R พร้อมตอร์ปิโดเข้าทำการค้นหาและโจมตี (Attack Submerged Targets) ได้ตามขั้นตอน SAU PROCEDURE</p> <p>การจัดการพื้นที่การใช้อาวุธใต้น้ำ แผนของ AZ มีการกำหนดมาตรการป้องกันการรบกวนซึ่งกันและกัน (Prevention of Mutual Interference) มีการขีดเส้นพื้นที่ SAA (Submarine Action Area) สำหรับเรือดำน้ำตนเอง และพื้นที่ ASWFA (ASW Free Area) สำหรับให้เรือและอากาศยานใช้อาวุธได้อย่างอิสระ</p>	<p>ทำได้ตามขั้น 3 และ เพิ่มการปราบเรือดำน้ำเชิงรุก (Offensive ASW) แผนของ AZ ไม่ได้ทำแค่การคุ้มกัน แต่มีการใช้มาตรการควบคุมพื้นที่โดยใช้ P-8A และ ฮ.MH-60R ค้นหาตำบลที่ที่คาดว่าเรือดำน้ำข้าศึกจะผ่าน (Choke points) ทำการค้นหาเชิงรุกด้วยเทคนิคการหาพิกัดแบบ LOFIX หรือระบบ Magnetic Anomaly Detector (MAD) ก่อนที่กองเรือหลักจะเดินทางไปถึง</p> <p>มีแผนการควบคุมการแพร่คลื่นเสียงใต้น้ำ (Acoustic EMCON) ให้กองเรือผิวน้ำและเรือดำน้ำของตนเองใช้ความเงียบ เพื่อถึงความได้เปรียบในการตรวจจับ (Detection Range Advantage)</p>	<p>ทำได้ตามขั้น 4 และ บูรณาการเซนเซอร์ข้ามมิติ ข้อมูลจากการดักจับสัญญาณ อิเล็กทรอนิกส์ (ESM) หรือข่าวกรองทางบก ถูกหลอมรวม (Fusion) และส่งต่อให้ P-8A เข้าพิสูจน์ทราบ เมื่อได้พิกัด (Datum) P-8A สามารถส่งข้อมูลต่อให้ ฮ.MH-60R เข้าไป Localization หรือปล่อยตอร์ปิโดทำลายเป้าหมายใต้น้ำ รวมถึงการใช้เรือดำน้ำปราบเรือดำน้ำ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (MUTUAL SUPPORT)</p>
-----------	---	---	---	---	---	--

คำถามเพื่อทดสอบตามเกณฑ์การให้คะแนน

1.คำถามด้าน TPT (Third Party Targeting) ตาม ATP-31 การยิงอาวุธปล่อยระยะไกลต้องใช้ TRU (Target Reporting Unit)

1.1 ในแผนของ AZ ใช้ยุทธโธปกรณ์ใด (P-8, MH-60R หรือ F/A-18) ในการชี้เป้าเรือ Gorshkov ของฝ่าย WL? แ

1.2 หากเครือข่าย Data-Link โดรนฝ่าย WL ก่อกวน (Jamming) AZ มีแผนรณงาน การชี้เป้าหมายด้วยวิธีอื่น (เช่น วิทย์ Method BRAVO) หรือไม่?

2. คำถามด้าน NSFS (Naval Surface Fire Support) ต่อการยกพลขึ้นบก AZ มีการแบ่งสรรอำนาจการยิงระหว่าง สงครามเรือผิวน้ำ กับ การยิงสนับสนุนฝั่ง (NSFS) อย่างไร? (เพราะเรือ DDG/FFG มีจำนวนจำกัด หากใช้กำลังไปยังฝั่งหมด จะเอาอะไรไปต่อต้าน อวป. ของ WL?)

3. คำถามด้าน Force Protection & ASMD ตาม MCO (NTA 3.2.7 การยิงเพื่อป้องกันภัยทางอากาศ (Defensive Counter Air) เป็นส่วนหนึ่งของ Firepower) ระหว่างที่กองเรือยกพล (LHD/LPD) ของ AZ กำลังเข้าพื้นที่ Close Area หากถูก WL ใช้ยุทธวิธี Hit and Run ยิงจรวดพันขอบฟ้าใส่ AZ กำหนดอำนาจการสั่งยิง (Weapon Release Authority) ไว้ที่ใคร? รอ CTF86 หรือให้ ผบ.เรือ ยิงป้องกันตนเอง (ZIPPO) ได้ทันที?

4. คำถามด้าน Salvo Size & Weaponing(ตาม MCT 3.1.3.1 (Weaponing)

และ ATP-31 AZ) ได้คำนวณขนาดของ Salvo Size หรือไม่ว่าต้องใช้อวป. จำนวนกี่นัดต่อเป้าหมาย 1 ลำ เพื่อให้เจาะทะลุระบบ ASMD เพื่อทำลายเป้าหมายได้สำเร็จ?